

Keskiviikko 25. marraskuuta 2009

”made in” (alkuperämerkintä)

P7_TA(2009)0093

Euroopan parlamentin päätöslauselma 25. marraskuuta 2009 alkuperämerkinnöistä

(2010/C 285 E/05)

Euroopan parlamentti, joka

- ottaa huomioon yleisen tullietuusjärjestelmän soveltamisesta 27. kesäkuuta 2005 annetun neuvoston asetuksen (EY) N:o 980/2005 ⁽¹⁾,
 - ottaa huomioon sopimattomista elinkeinonharjoittajien ja kuluttajien välisistä kaupallisista menettelyistä sisämarkkinoilla 11. toukokuuta 2005 annetun Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivin 2005/29/EY ⁽²⁾,
 - ottaa huomioon tullitariffeja ja kauppaa koskevan yleissopimuksen (GATT 1994) IX artiklan ja XXIV:5 artiklan,
 - ottaa huomioon yhteisön tullikoodeksista 12. lokakuuta 1992 annetun neuvoston asetuksen (ETY) N:o 2913/92 ⁽³⁾ sekä tietyistä yhteisön tullikoodeksista annetun neuvoston asetuksen (ETY) N:o 2913/92 soveltamista koskevista säännöksistä 2. heinäkuuta 1993 annetun komission asetuksen (ETY) N:o 2454/93 ⁽⁴⁾, joilla perustettiin yhteisön muun kuin etuuskohtelun piiriin kuuluvien alkuperäsääntöjen järjestelmä,
 - ottaa huomioon Euroopan yhteisön tullittomuusjärjestelmän luomisesta 28. maaliskuuta 1983 annetun neuvoston asetuksen (ETY) N:o 918/83 ⁽⁵⁾,
 - ottaa huomioon 5. helmikuuta 2009 antamansa päätöslauselman eurooppalaisten pk-yritysten aseman vahvistamisesta kansainvälisessä kaupassa ⁽⁶⁾,
 - ottaa huomioon 6. heinäkuuta 2006 antamansa päätöslauselman alkuperämerkinnöistä ⁽⁷⁾,
 - ottaa huomioon parlamentin kirjallisen kannanoton alkuperämerkintöihin ⁽⁸⁾,
 - ottaa huomioon komission 16.12.2005 antaman ehdotuksen neuvoston asetukseksi tiettyjen kolmansista maista tuotujen tuotteiden alkuperämaan merkitsemisestä (KOM(2005)0661),
 - ottaa huomioon työjärjestyksen 110 artiklan 4 kohdan,
- A. ottaa huomioon, ettei Euroopan unionilla ole tällä hetkellä yhdenmukaistettuja säännöksiä tai yhdenmukaisia käytäntöjä alkuperämerkinnöistä Euroopan unionissa; ottaa huomioon, että jäsenvaltioissa voimassa olevien säännösten väliset eroavuudet sekä selkeiden yhteisön sääntöjen puuttuminen kyseisellä alalla aiheuttavat lainsäädäntökehyksen pirstoutumisen,

⁽¹⁾ EUVL L 169, 30.6.2005, s. 1.

⁽²⁾ EUVL L 149, 11.6.2005, s. 22.

⁽³⁾ EYVL L 302, 19.10.1992, s. 1.

⁽⁴⁾ EYVL L 253, 11.10.1993, s.1.

⁽⁵⁾ EYVL L 105, 23.4.1983, s. 1.

⁽⁶⁾ Hyväksytyt tekstit, P6_TA(2009)0048.

⁽⁷⁾ EUVL C 303 E, 13.12.2006, s. 881.

⁽⁸⁾ EUVL C 323 E, 18.12.2008, s. 140.

Keskiviikko 25. marraskuuta 2009

- B. ottaa huomioon, että kansalliset toimenpiteet muista jäsenvaltioista tuotujen tavaroiden alkuperämerkintöjen tekemiseksi pakollisiksi on kielletty, mutta kolmansista maista tuotujen tavaroiden pakollisiin alkuperämerkintöihin ei sovelleta vastaavaa rajoitusta,
- C. ottaa huomioon, että monet Euroopan unionin tärkeimmistä kauppakumppaneista, kuten Yhdysvallat, Kiina, Japani ja Kanada, ovat ottaneet käyttöön pakollisia alkuperämerkintöjä koskevia vaatimuksia,
- D. ottaa huomioon, että Lissabonin strategiassa Euroopan unioni asetti tavoitteekseen Euroopan unionin talouden vahvistamisen muun muassa parantamalla eurooppalaisen teollisuuden kilpailukykyä maailmantaloudessa; ottaa huomioon, että kilpailua voidaan pitää oikeudenmukaisena ainoastaan silloin, kun se toimii tuottajille sekä viejille ja tuojille selvin säännöin ja kun se rakentuu yhteisille sosiaalisille ja ympäristöllisille oletuksille ja arvoille,
- E. ottaa huomioon, että alkuperämerkintäjärjestelmä mahdollistaisi sen, että Euroopan unionin kuluttajat tietäisivät tarkalleen ostamiensa tuotteiden alkuperämaan; ottaa huomioon, että silloin kuluttajat voisivat yhdistää kyseiset tuotteet sosiaalisiin, ympäristönsuojelullisiin ja turvallisuusstandardeihin, jotka yleensä liitetään kyseessä olevaan maahan,
- F. ottaa huomioon, että ehdotus pakollisten alkuperämaamerkintöjen käyttöönottamiseksi Euroopan unionissa koskee vain suppeaa määrää tuontituotteita, kuten esimerkiksi tekstiilejä, koruja, vaatteita, jalkineita, huonekaluja, nahkatuotteita, lamppuja ja valaisimia, lasitavaroita, keramiikkatuotteita ja käsilaukkuja, joista tuodaan alkuperämerkintävaatimuksen avulla esille olennaista tietoa lopullisen kuluttajan valintoja silmällä pitäen,
- G. ottaa huomioon, että on olennaisen tärkeää varmistaa tasapuoliset toimintaedellytykset sellaisten tärkeimpien Euroopan unionin kauppakumppanien tuottajien kanssa, jotka ovat ottaneet käyttöön alkuperämerkinnän,
- H. ottaa huomioon, että Lissabonin sopimuksen voimaantulo 1. joulukuuta 2009 asettaa parlamentin ja neuvoston yhdenvertaiseen asemaan yhteisessä kauppapolitiikassa; ottaa huomioon, että tulevaan alkuperäsäännöksiä koskevaan asetukseen sovelletaan Euroopan unionin toiminnasta tehdyn sopimuksen 207 artiklan mukaista tavallista lainsäätämisyjärjestystä,
1. toistaa jälleen, että kuluttajansuoja vaatii avoimia ja johdonmukaisia kauppaa koskevia sääntöjä myös alkuperäviitteistä;
 2. kehottaa komissiota ja neuvostoa ryhtymään kaikkiin tarvittaviin toimenpiteisiin tasapuolisten toimintaedellytysten takaamiseksi sellaisten kauppakumppanien kanssa, jotka ottaneet käyttöön alkuperämerkintöjä koskevia vaatimuksia;
 3. kehottaa komissiota ja neuvostoa laatimaan asianmukaisia tullivalvontaa ja sen täytäntöönpanoa koskevia mekanismeja;
 4. kehottaa jäsenvaltioita noudattamaan yhtenäistä yhteisön lähestymistapaa tähän kysymykseen, jotta kuluttajilla on mahdollisuus saada kattavampaa ja tarkempaa tietoa; pitää pakollisia alkuperämerkintöjä tärkeänä askeleena kohti täydellisempiä tietoja sosiaalisista ja ympäristöllisistä tuotanto- ja jalostusnormeista;
 5. kehottaa komissiota puuttumaan yhdessä jäsenvaltioiden kanssa päättäväisesti asiaan kuluttajien laillisten oikeuksien ja odotusten puolustamiseksi aina, kun maahantuojat ja kolmansien maiden tuottajat ovat todistetusti syyllistyneet vilpillisten tai harhaanjohtavien alkuperämerkintöjen käyttöön;
 6. pitää edellä mainittua ehdotusta neuvoston asetukseksi, joka koskee tiettyjen kolmansista maista Euroopan unioniin tuotujen tuotteiden alkuperämaan merkitsemisen tekemistä pakolliseksi, hyödyllisenä, sillä sen avulla voidaan saavuttaa avoimuutta ja kuluttajille suunnattua asianmukaista tiedotusta koskevat tavoitteet sekä yhdenmukaistaa kansainvälisen kaupan sääntöjä;

Keskiviikko 25. marraskuuta 2009

7. ottaa huomioon, että Lissabonin sopimuksessa säädetyn tavallisen lainsäätämismenettelyn yhteydessä kuuleminen ja keskustelut parlamentin ja neuvoston välillä olisi käynnistettävä muodollisesti 1. joulukuuta 2009 alkaen ja että kaikki lisäviivytykset vahingoittaisivat vakavasti kansalaisten oikeuksia, työllisyyttä EU:ssa ja vapaan ja oikeudenmukaisen kaupankäynnin periaatetta;
 8. kehottaa komissiota säilyttämään ehdotuksensa muuttamattomana ja esittämään sen uudelleen parlamentille Euroopan unionin toiminnasta tehdyn sopimuksen 207 artiklan määräysten mukaisesti välittömästi Lissabonin sopimuksen tultua voimaan;
 9. kehottaa puhemiestä välittämään tämän päätöslauselman neuvostolle ja komissiolle.
-